

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PL. ÚS 17/06-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí pléna 21. septembra 2006 prerokoval späťvzatie návrhu Okresného súdu Žilina na začatie konania o vyslovenie nesúlady § 25 ods. 1 a 2 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov s čl. 3 ods. 2, čl. 7 ods. 1, čl. 9 ods. 1 a čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa a takto

r o z h o d o l :

Konanie o návrhu Okresného súdu Žilina **z a s t a v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Žilina zastúpený sudcom JUDr. V. K. (ďalej len „navrhovateľ“) návrhom z 29. júna 2006 doručeným Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 13. júla 2006 požadoval vydanie nálezu, ktorým by ústavný súd vyslovil, že ustanovenie § 25 ods. 1 a 2 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „napadnuté ustanovenie“) nie je v súlade s čl. 3 ods. 2, čl. 7 ods. 1, čl. 9 ods. 1 a čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa.

Podľa názoru navrhovateľa je v záujme dieťaťa byť čo najčastejšie so svojimi rodičmi, a to aj po rozvoze ich manželstva. Ak nejde o osobitné prípady (napr. odmietanie

umožnenia styku jedného z rodičov zo strany druhého rodiča pri obmedzení rodičovských práv), mal by sa akceptovať prejav vôle dieťaťa, stretnúť sa s niektorým rodičom, Preto akékoľvek rozhodnutie súdu o úprave styku rodiča a dieťaťa vo forme opakovaných a presne vymedzených časových úsekov treba považovať za obmedzujúce. Nevyhnutnosť úpravy styku je daná len v prípade existencie nezhôd medzi rodičmi. Žiadne rozhodnutie súdu nie je schopné postihnúť potreby dieťaťa a rodičov a pružne sa im prispôbovať.

Ústavný súd výzvou z 10. augusta 2006 doručenou navrhovateľovi 17. augusta 2006 jednak informoval navrhovateľa, že nálezom ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 26/05 zo 6. júla 2006 bolo už rozhodnuté, že sa nevyhovuje návrhu Okresného súdu Brezno (ďalej len „okresný súd“) na vyslovenie nesúladu napadnutého ustanovenia s čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) na základe obdobnej argumentácie okresného súdu, a tiež ho vyzval vyjadriť sa, či vzhľadom na uvedenú skutočnosť trvá na podanom návrhu.

Navrhovateľ podaním z 28. augusta 2006 doručeným ústavnému súdu 31. augusta 2006 oznámil, že návrh berie späť s poukazom na výzvu ústavného súdu.

Podľa § 31a ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov pokiaľ tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku alebo Trestného poriadku.

„S výnimkou konania o ústavnej sťažnosti podľa čl. 127 (...) pre všetky ďalšie konania pred ústavným súdom (vrátane konania vo volebných veciach) sa pre späťvzatie návrhu použijú primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku“ (PL. ÚS 17/99).

Podľa § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví.

Na základe týchto dôvodov, ako aj s prihliadnutím na skutočnosť, že z ústavnoprávneho hľadiska (čl. 124 ústavy) nie je potrebné trvať na pokračovaní v predmetnom konaní, ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. septembra 2006